

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/119/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010153
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612010153.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Margity Gregušovej a Jozefa Dziana, v trestnej veci obžalovaného T. Š., na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2014 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý T. Š., M.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom U.,
C. Č.. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava

uznaný vinným

rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/119/2012-81 zo 17.07.2012 pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona

z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h /, písm. m/ Tr. zákona k s ú h r n n é m u trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa z r u š u j e výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012, právoplatným dňa 24.01.2012, z r u š u j e sa výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/179/2012-79 zo dňa 26.10.2012, právoplatný dňa 26.10.2012 a z r u š u j e sa výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/166/2012-121 zo dňa 23.01.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce , ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

V ostatných častiach zostáva rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/119/2012-81 zo 17.07.2012 n e z m e n e n ý .

o d ô v o d n e n i e :

Na základe návrhu na schválenie dohody o vine a o treste prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 65/12-14 zo dňa 14.06.2012 v modifikovanom rozsahu prokurátorom na verejnom zasadnutí dňa 17.07.2012 súd potvrdil rozsudkom č.k. 2T/119/2012-81 schválenie dohody o vine a treste, pričom

obvinený bol uznaný vinným na tom skutkovom základe, že dňa 09.11.2010 v Partizánskom uzatvoril so spoločnosťou Telervis Plus a.s. Bratislava úverovú zmluvu na sumu 500,- €, ktorú sa zaviazal splatiť 3-mi mesačnými splátkami po 2,50 € a 10-timi mesačnými splátkami po 68,25 €, pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol nepravdivé informácie o svojom zamestnaní a príjme, zaplatil len 1 splátku vo výške 2,50 €, ďalej úver nesplácal, čím spôsobil spoločnosti Telervis Plus, a.s. Bratislava škodu vo výške 687,50 €, čím spáchal prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, za čo bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 7 Tr. zákona, § 39 ods. 4 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 72 mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012, právoplatným dňa 24.01.2012 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatných častiach uvedený rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012 zostáva nezmenený.

Na návrh odsúdeného bola uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 2Nt/29/2013-68, zo 14.02.2014 podľa § 394 ods. 1 per analogiam, z dôvodu uvedeného v §41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. povolená obnova konania a zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/119/2012-81 zo dňa 17.07.2012 ako aj výrok o zrušení skoršieho trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012. Obžalovaný bol zároveň vzatý do väzby, no príkazom predsedu senátu č.k. 2T/119/2012-120 zo 17.03.2014 bol obžalovaný prepustený z väzby s tým, že nastúpil do výkonu trestu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/2/2012..

Predseda senátu určil termín hlavného pojednávania na ktorom dňa 05.05.2014 súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, čítaním oboznámil podstatný obsahu spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012 z neho zápisnicu o konaní o dohode o vine a treste z 12.06.2012, dohodu o vine a treste, návrh na schválenie dohody o vine a treste z 12.06.2012, rozsudok, nariadenie výkonu trestu, príkaz na prepustenie z väzby, správy o povesti obžalovaného v dobe rozhodovania vo veci samej, výpis z evidencie priestupkov, odpis z registra trestov, správu o hodnotení odsúdeného počas výkonu trestu a výpis klienta, podstatný obsah spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/2/2012, Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/179/2012 a Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/166/2012 z nich, rozhodnutia súdu vo veci samej a zápisnice o hlavnom pojednávaní, zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2Nt/29/2013, uzn. 2Nt/29/2013-68 zo 14.2.2014, uzn. 2Nt/29/2013-70 zo 14.2.2014, uznesenie Krajského súdu Trenčín č.k. 23Tos/23/2014 z 28.2.2014, príkaz na prijatie do väzby.

Po povolení obnovy konania pokračoval súd v konaní na podklade pôvodného návrhu na schválenie dohody o vine a treste Pv 65/12-14 zo 14.06.2012 modifikovaného dňa 17.07.2012, v rozsahu určenom rozhodnutím o povolení obnovy konania podľa § 404 ods. 2 Tr. poriadku. Pokiaľ súd rozhodne o povolení obnovy konania a zruší pôvodný rozsudok len čo do výroku o treste, napriek tomu, že koná na podklade návrhu dohody o vine a o treste, nie je povinný vrátiť vec do prípravného konania. Predmetom opätovného návrhu by v tom prípade bola obžaloba len čo do trestu či návrh dohody o treste. Súd má za to, že postup podľa § 404 ods. 2 Tr. poriadku, prichádza do úvahy v prípade zrušenia právoplatného rozsudku ako celku, teda aj čo do výroku o vine, čo vyplýva z doslovného výkladu tohto ustanovenia, nie v prípade, ak súd ruší len výrok o treste /nie rozsudok ako celok/, na podklade návrhu a dôvodov obnovy konania, ktoré sa k výroku o vine nevzťahovali. Tu je potrebné uviesť, že hoci má možnosť obvinený nesúhlasíť s konaním o dohode o vine a treste, čo aj len v otázke výšky trestu, čo má za následok, že tento osobitný druh trestného konania nemožno aplikovať, tak takáto možnosť už neprihádza do úvahy pokiaľ dôvody, ktoré viedli k úspešnému využitiu mimoriadneho opravného prostriedku sa týkali len výroku o treste. Pokiaľ sa obvinený k trestnej činnosti priznal a v tejto časti je rozhodnutie právoplatné, opätovné konanie o dohode o vine a treste by viedlo k porušeniu zásady ne bis in idem. Tu je potrebné uviesť, že nie len priznanie obvineného je nevyhnutným predpokladom na schválenie dohody o vine a treste, ale aj to, že je primeraná spravodlivá a výsledkom zákonného trestného konania, preto by ju súd nemal schváliť ak priznanie obvineného záviselo len od výšky navrhnutého trestu, hoci by trestná činnosť nebola preukázaná dôkazmi získanými v prípravnom konaní. Z tohto istého dôvodu by sa však nemalo priznanie obvineného považovať len za priznanie iba pre účely navrhutej pôvodnej dohody o vine a treste a umožniť tak opätovne obvinenému posúdiť či sa cíti byť vinným. Takéto rozhodnutie už

obvinený urobil, pokiaľ existujú iné nové skutočnosti, ktoré by viedli k inému rozhodnutiu o vine, tieto sú dôvodom obnovy konania, takouto novou skutočnosťou nie je prípadné rozhodnutie, že sa obvinený vinný necíti lebo mu môže byť uložený trest v inej výmere a to nie vyššej ako v pôvodnom konaní, preto má súd za to, že povolenie obnovy konania vo veci v ktorej súd potvrdil rozsudkom schválenie dohody o vine a treste, nemusí viesť k vráteniu veci prokurátorovi, ale závisí na dôvode obnovy konania, ktorý sa môže vzťahovať aj len na rozhodnutie o treste.

Obžalovaný na výzvu súdu uviedol, že súhlasí s uzatvorením dohody o vine a treste, prokurátor okresnej prokuratúry s takýmto postupom nesúhlasil. Obžalovaný uplatnil svoje právo a vyjadril sa k predmetu rozhodovania, kde uviedol, že súd by mal ukladať trest podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona v znení pre páchatela priaznivejšom. Zároveň sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a trestnú činnosť oľutoval. Navrhol tiež, aby súd zrušil ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré mu znemožňuje požiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu. Doposiaľ vykonaný trest mu bol ponaučením a chcel by sa zaradiť do života na slobode, a pomáhať pri opatrovaní svojho brata, na ktorého poberal opatrovateľský príspevok pred nástupom do výkonu trestu. Navrhol aby súd uložil súhrnný trest za zrušenia výrokov o treste ako v pôvodnom rozsudku, no vo výmere 36 mesiacov, takej ako mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/2/2012 z 24.01.2012. Obhajoba poukázala tiež na to, že v pôvodnom konaní bolo použité ustanovenie § 39 ods. 4 Tr. zákona, ktoré umožňovalo uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, súd by tak mal ukladať miernejší trest ako bol pôvodne ukladaný.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012, právoplatným dňa 24.01.2012, bol v konaní o dohode o vine a treste obvinený uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných látok psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona a bol mu uložený s použitím § 49 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ § 37 písm. m/, § 39 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr.zák. uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/179/2012-79 zo dňa 26.10.2012, právoplatným dňa 26.10.2012 bol obžalovaný uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm f/ Tr. zákona pričom súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012 zo 17.07.2012.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/166/2012-121 zo dňa 23.01.2013 bol obvinený uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zákona pričom súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012 zo 17.07.2012.

Zo správ o povesti obžalovaného Mesta Partizánske aj Obvodného úradu Prievidza vyplynulo, že v rozhodnej dobe priestupkovo postihnutý nebol, v registri sú evidované dva priestupky zo dňa 07.12.2010 proti majetku a 29.06.2010 na úseku dopravy, iné údaje o ňom neboli známe. Je slobodný a bezdetný. Podľa odpisu z registra trestov pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci bol osemkrát súdne trestaný, z toho tri odsúdenia má zahladené resp. sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Odsúdený bol pre úmyselné trestné činy. Naposledy pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú sa trest ukladá, bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/17/2008 z 28.05.2008 pre prečin podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 10 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, podmienené prepustený bol v tejto veci dňa 25.01.2010 uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/128/09. Podľa hodnotenia osoby obžalovaného zaslaného súdu Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Ilava zo 14.04.2014, jeho správanie a vystupovanie v predchádzajúcich ústavoch bolo zväčša na požadovanej úrovni. Počas pobytu v ÚVTOS Trenčín sa dopustil disciplinárneho previnenia. Počas pobytu v tamojšom ÚVTOS Ilava, bolo správanie odsúdeného v súlade so všeobecne záväznými normami a ústavným poriadkom, je hodnotený pozitívne. Je v kontakte s rodičmi a bratom, rodičia ho pravidelne navštevujú.

Podľa správy ÚPSVaR Partizánske poberal peňažný príspevok na opatrovanie od 1.9.2005 do 31.10.2006 a od 1.1.2010 do 31.08.2010.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu uvedených v § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela ako aj možnosti jeho nápravy.

Vzhľadom, k tomu, že obvinený spáchal prečin v tejto veci skôr (09.11.2010) ako mu bol oznámený rozsudok vo veci Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012 súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona a ukladal trest súhrnný. Nakoľko ukládanie súhrnného trestu prichádzalo do úvahy aj vzhľadom k odsúdeniam v trestnej veci Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/166/2012 a Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/179/2012, kde súd upúšťal od uloženia súhrnného trestu práve k pôvodnému trestu v tejto veci, súd za použitia § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zrušil výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012, právoplatným dňa 24.01.2012, zrušil výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/179/2012-79 zo dňa 26.10.2012, právoplatný dňa 26.10.2012 a zrušil výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/166/2012-121 zo dňa 23.01.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti a to, že obžalovaný k trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) no ku dvom priťažujúcim okolnostiam pretože spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), a to štyrmi skutkami päť úmyselných trestných činov z toho štyri prečiny a jeden zločin. Zásada zákazu dvojitého pričítania nebola porušená, pretože obžalovaný spáchal viac ako dva trestné činy viac ako dvoma skutkami. Súd zistil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, pretože bol už za trestný čin pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci odsúdený. Pri ukladaní trestu pre zločin a viac prečinov spáchaných viacerými skutkami podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 21.12.2012 súd aplikoval § 38 ods. 4 Tr. zák. a vychádzal z prevahy priťažujúcich okolností. Za prevahy priťažujúcich okolností a použitia asperačnej zásady v účinnom znení § 41 ods. 2 Tr. zák. tak súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace. Súd považoval trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby za primeraný okolnostiam spáchania trestnej činnosti a jej závažnosti, zohľadniac aj vplyv ochranného opatrenia - ústavnej ochrannej protitoxikomanickej liečby, ktorá bola ukladaná rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012 a výrok o ktorej uložení, bol pri ukladaní súhrnného trestu nedotknutý. Takto je účel trestu podporený účelom ochranného opatrenia a zabezpečí tak ochranu spoločnosti a nápravu páchatela. Súd tiež zohľadnil správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Preto uložil trest miernejší napriek tomu, že ukladal trest aj pre prečiny zo spáchania ktorých bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/179/2012-79 zo dňa 26.10.2012, a rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/166/2012-121 zo dňa 23.01.2013. Zároveň bol súd viazaný výškou trestu v pôvodnom konaní, ktorá je maximálnou výškou, ktorú súd môže po povolení obnovy konania v prospech odsúdeného uložiť.

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., či ukládania trestu na dolnej hranici trestnej sadzby pre najprísnejší trestný čin podľa osobitnej časti v súčasnosti účinného Trestného zákona, argumentujúc použitím ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zákona pri ukladaní trestu v pôvodnom rozsudku, tak je potrebné uviesť, že práve uvedené ustanovenie zmiernilo trest, ktorý by inak podľa v dobe ukládania trestu účinného ustanovenia § 41 ods. 2 bolo možné uložiť (8 rokov a 8 mesiacov), súd tiež v tom čase vzhľadom k prevahy priťažujúcich okolností v súbehu s aplikáciou asperačnej zásady aplikoval § 38 ods. 7 Tr. zákona. Tak ako súd môže použiť ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu ak aj v pôvodnom konaní nebolo použité, ak sú na to splnené zákonné dôvody, tak ani nie je nárok na automatické znižovanie výmery trestu, ak v pôvodnom konaní bolo použité ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona či v konaní o dohode o vine a treste § 39 ods. 4 Tr. zákona. Účel ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu je zmiernenie neprimeranej prísnosti trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vzhľadom k okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela a v prípade skoršieho rozhodnutia zmierňovalo práve prísnosť asperačnej zásady. Súd pri ukladaní trestu nezistil žiadne dôvody na uloženie trestu v nižšej výmery ako je dolná hranica upravenej trestnej sadzby. Uloženie miernejšieho trestu nebolo dôvodné aj vzhľadom k tomu, že súd ukladal trest aj za trestné činy pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným v trestnej veci Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/166/2012 a Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/179/2012, pričom je potrebné uviesť, že súdy pri rozhodovaní o

treste upúšťali od ukladania súhrnného trestu práve vzhľadom k výške trestu v pôvodnom konaní, ktorý považovali za dostatočný.

V tomto zmysle vzhľadom k vykonanému dokazovaniu, kde nedošlo mimo aplikácie súčasného znenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, k žiadnej zmene skutočností odôvodňujúcich mimoriadne, či výrazné zníženie trestu, súd rozhodol o uložení miernejšieho no trestu v na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, zohľadňujúc tak zásady ukladania trestu uvedené v § 34 Tr. zákona, pričom súd trest ukladal podľa účinnosti toho zo zákonov, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin a to vo veci Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/17/2008, súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže uznesením Okresného súdu Partizánske 2Nt/29/2013-68, zo 14.02.2014, súd rozhodol o povolení obnovy konania a zrušil len výrok o treste, v ostatných častiach zostáva rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/119/2012-81 zo 17.07.2012 nezmenený.

K návrhu z prednesu obžalovaného aby súd rozhodol aj o ochranej protitoxikomanickej liečbe, súd uvádza, že v tomto konaní súd ochranné opatrenie neukladal, a návrh na zmenu formy ochranej liečby či jej zrušenie je možné len v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/2/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.